

Všechny tyto události se odehrávají ve stejnou dobu a ve stejném scénáři a promítají se do architektury. Proto si je spojuji s Vaší knihou *Tvorba Dystopie*. Myslím, že jsou vzájemně propojené. Domnívám se, že to všechno spolu souvisí.

Jaká úskalí se objevila při sepisování této knihy? Potýkal jste se s nějakými těžkostmi?

Tedy měl jsem nějaké potíže. Naneštěstí editor z Oxford University Press, se kterým jsem si velmi dobře rozuměl, prodělal těžkou mrtvici a přestože to byl mladý muž, byl značně nemohoucím. Někteří lidé, se kterými jsem musel jednat v závěrečných fázích psaní knihy a odevzdávání obrázků a textu do Oxfordu, se nechovali ke mně ani ke knize přátelsky. Ve skutečnosti na delší dobu uvázla v systému, než byla konečně vydána. Naštěstí se můj původní redaktor po velmi dlouhé době vrátil, a i když byl fyzicky dost poškozený, psychicky byl v pořádku. A nakonec věc vyřešil a kniha byla vydána. Podle mě vydaná kniha dopadla velice dobře.

JAMES STEVENS CURL (1937)

Prof, Dr, DiplArch, DipTP, PhD

je vysoce respektovaný britský architekt, historik architektury, malíř a designér, který vydal desítky knih a stovky článků o architektuře, krajinářské architektuře, urbanismu a klasické tradici. Vystudoval architekturu v Oxfordu, po určitou dobu byl redaktorem architektonického časopisu *Průzkum Londýna* a pracoval v soukromém i veřejném sektoru. V roce 1975 byl poradcem Skotského výboru pro Evropský rok architektonického dědictví (EAHY) a v letech 1978-1998 pracoval v akademické sféře na plný úvazek. Je členem Královské irské akademie (MRIA), Královského sdružení architektů ve Skotsku (FRIAS), Společnosti starožitníků v Londýně (FSA) a získal řadu ocenění a vyznamenání, včetně medaile prezidenta Britské akademie za "vynikající zásluhy o humanitní vědy", kterou ocenil svůj "přínos k širšímu studiu dějin architektury ve Velké Británii a Irsku", a ceny Arthura Rosse za vynikající výsledky v oblasti klasické tradice (historie a písemnictví) udělované Institutem klasické architektury a umění (ICAA) v USA. V letech 1991-2 a 2001-2 byl dvakrát hostujícím vědeckým pracovníkem na Peterhouse, University of Cambridge. Jeho průkopnická kniha *Umění a architektura svobodného zednářství* (1991) získala v roce 1992 cenu Sira Banistera Fetchera jako nejlepší kniha roku o architektuře a výtvarném umění. Hojně publikoval o klasické, gotické, georgiánské, viktoriánské a pohřební architektuře a napsal obsáhlou studii *Egyptský Revival* (2005). Je spoluautorem *Oxfordského slovníku architektury* a vášnivým kritikem modernismu, což jasně vyjádřil ve své knize *Tvorba Dystopie: Podivný vzestup a přežívání architektonického barbarství* (Oxford University Press, 2018, 2019). Přednášel na mnoha místech jako jsou Antverpy, Armagh, Belfast, Birmingham, Brighton, Dublin, Bologna, Boston MA, Bristol, Cambridge, Cardiff, Chesterfield, Coimbra, Coleraine, Denver CO, Edinburgh, Gent, Glasgow, Den Haag, Halifax NS Canada, Leicester, Londýn, Londonderry, Manchester, Monaghan, Montréal, New Orleans, New York, Norwich, Oxford, Louvre v Paříži, St Andrews, Schwetzingen, Sevilla, Sheffield, Southampton, Stamford, Washington DC a York. Mezi jeho poslední vydané knihy patří *Umění a architektura svobodného zednářství: Architektura, symboly a vlivy* a *Anglické viktoriánské kostely: Architektura, víra a obrození*, obě 2022. V současné době připravuje velkou knihu o klasické architektuře.

www.jamesstevenscurl.com